Inv. čís. 60.843

ČESKÉ PRÁVO

ČASOPIS SPOLKU NOTÁŘŮ ČESKOSLOVENSKÝCH

ŘÍDÍ PROF. Dr. EM. SVOBODA S KRUHEM REDAKČNÍM.

VYCHÁZÍ KAŽDÝ MĚSÍC MIMO ČERVENEC A SRPEN. — REDAKCE A ADMINISTRACE V PRAZE-II. ŽITNÁ UL. Č. 4b. — PŘEDPLATNÉ ROČNĚ 40 Kč I S POŠTOVNÍ ZÁSILKOU. — JEDNOTLIVÉ ČÍSLO Kč 4.

ROČNÍK XVII. V PRAZE, V LEDNU 1935. ČÍSLO 1.

Debemur morti nos nostraque
(dluhujeme smrti sebe i své).

Tento verš hluboké, ale smutné pravdy nesmrtelného básníka Horáce přišel mi na mysl, když došla zpráva, že velebný majestát smrti rozkázal našemu milému druhu Dru. Václavu Svobodovi, aby odešel tam, odkud není návratu a zanechal tu vše, co mu bylo draho: svou choť i děti, které tolik miloval, svůj úřad, pro který žil a stav notářský, ke kterému lnul a pro který pracoval.

† JUDr. Václav Svoboda, notář v Praze-Smíchově.

Smrt jest sice přirozený zjev pozemského žití, neboť kde jest začátek, musí býti i konec, pokaždé počáteční písmeno α následuje poslední písmeno ω, a přece když anděl smrti zašelestí svými perutěmi nad námi a dotkne se osoby nám známé, zmocní se úzkost našeho srdce a jímá nás hrůza a děs, a ten děs jest tím větší, odchází-li nám osoba drahá, osoba vynikající nad své okolí a vzorná svým životem. Takovou osobností byl náš drahý zesnulý, neboť byl to the right man on the right place — vzor notáře, jaký býti má: pracovitý do únavy, skromný, opatrný, spolehlivý jako skála, poctivý až do toho morku a hlubokého vzdělání právnického. Pracovitost, skromnost, poctivost a vědecká důkladnost jsou vzácné květinky, řekl bych cizokrajné, ale ani v cizích krajích se jim nedaří nýbrž pouze v běloskvoucím neposkvrněném sněhu nebetyčných velikánů pod čistým blankytným nebem. Dr. Svoboda byl majitelem těchto květů, jež opatroval a pěstoval úzkostlivě, až do posledního svého vzdechu a na jeho smrti jistě jest také vinna obava, aby tyto vzácné květy nebyly potřísněny událostmi posledních dnů, když stavu notářskému bylo vytrpěti vskutku muka, při pomyšlení, že rakovina zločinné chamtivosti, nezřízeného požitkářství a nesvědomitosti, která zachvátila lidstvo, potácející se po zabahněných cestách nad propastí, do níž zapadl všechen cit práva a mravnosti zasáhla i náš stav, na který až dosud každý mohl se plně spolehnouti a jenž jen okamžitým omámením smyslů několika málo jednotlivců stržen byl ze svého piedestálu v bláto dnešní lidské zbědovanosti, způsobené nedostatkem víry v Boha, lásky k bližnímu a naděje v lepší budoucnost.

Dr. Svoboda padl v boji životním čestně, vyplniv svůj úkol, se štítem čistým. Štít ten zvedáme vysoko nad své hlavy, aby byl všemi viděn a vzorem všem našim příslušníkům. Vzoru toho slibme si všechni věrně následovati.

Budiž chvála vzornému životu našeho zesnulého a čest jeho světlé památce.

Č.

Za drem Václavem Svobodou. V hlubokém smutku začínáme nový rok: Dne 4. ledna 1935 skonal náhle pan JUDr. Václav Svoboda, notář v Praze-Smíchově, bývalý vicepresident notářské komory Pražské a bývalý starosta Spolku československých notářů, muž vzácných kvalit, v něhož právě v těchto dobách, tak krutých pro celý notářský stav, vkládány byly opět velké naděje.

Odešel našemu stavu vynikající právník, jenž své síly věnoval nejen svému povolání, ale celému stavu notářskému a hlavně prospěchu občanstva míst, v nichž působil.

V mladém věku 30 let byl jmenován notářem v Třeboni, asi po 3 letech byl přeložen do Semil, kdež svěřen mu byl jako vládnímu komisaři důležitý úkol, přivésti do normálního stavu hroutící se peněžní ústav, a potom do Nového Města nad Metují, kdež získal si takové obliby, že brzy byl zvolen starostou města. — Vzpomínám, jak ještě nyní do Prahy přicházeli za ním jeho bývalí klienti z Nového Města nad Metují i z pohorských ponětměných vesniček na Kladském pomezí, v jejichž srdcích byl dobře zapsán svým milým jednáním. R. 1919 byl přeložen do Prahy, na druhé, tehdy nově zřízené místo notářské na Smíchově, se sídlem původně v Košířích. V době největší krise bytové otvírá v postranní ulici košířské kancelář, v níž zasedá nejprve sám a doslova k prázdnému stolu. Ale brzy se šíří jeho dobrá pověst, ač sám se ani o rozšíření její nestará, klientela jeho vzrůstá, do Košíř docházejí za ním ze Smíchova i Prahy, a kancelář jeho vzmáhá se po přeložení sídla na Smíchov tak, že zaměstnává konečně plně tři síly koncepční se substitučním oprávněním a tři síly kancelářské, přes to, že obvod jeho působnosti se stále zmenšuje, přes to,